

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a členov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Juraja Majchráka v trestnej veci proti odsúdenému **PhDr. J. T.**, pre trestný čin sprenevery pre § 248 ods. 1 ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí 9. júna 2009 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 5. marca 2009, sp. zn. 5 Ntok 2/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného PhDr. J. T. **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Odsúdený PhDr. J. T. bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 9. októbra 2006, sp. zn. 2 T 4/05 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. júna 2008, sp. zn. 4 To 91/06, uznaný vinným z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. činného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

ako predseda predstavenstva spoločnosti P. K. o.c.p. L., a.s., uzatvoril dňa 5. apríla 2000 v Bratislave s poškodeným P. R. písomnú komisionársku zmluvu o obstarávaní kúpy a predaja cenných papierov, na základe ktorej 7. apríla 2000 prevzal bankovým prevodom finančnú čiastku 5 000 000 Sk, ktorú nepoužil na dohodnutý účel, ale ju minul pre vlastnú potrebu, čím spôsobil P. R. škodu 5 000 000 Sk.

Za to mu bol uložený podľa § 248 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, pre výkon ktorého bol zaradený do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Zároveň mu bola podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 uložená aj povinnosť uhradiť poškodenému P. R. spôsobenú škodu vo výške 5 miliónov Sk.

Podaním z 3. novembra 2008 sa odsúdený domáhal povolenia obnovy konania v predmetnej trestnej veci. O tomto návrhu odsúdeného krajský súd rozhodol tak, že ho podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol uznesením z 5. marca 2009.

Proti tomuto uzneseniu podal PhDr. J. T. sťažnosť v ktorej namietal, že krajský súd nerozhodol správne, pretože sa neoboznámil s dodatkom komisionárskej zmluvy č. 1, ktorá vlastne transformovala pôvodnú zmluvu o nákupe akcií na zmluvu o pôžičke s iným termínom plnenia. Išlo teda o novú skutočnosť, súdu skôr neznámu.

Krajský súd tiež nevypočul v konaní JUDr. V. L., právneho zástupcu poškodeného na okolnosti uzatvorenia tohto Dodatku č. 1 a nevypočul ani Ing. A. B. a Ing. J. M. z ktorých výpovedí by súd zistil, že s peniazmi spoločnosti disponovali aj iné osoby a teda skutok, kladený mu za vinu nespáchal sám.

V prílohe svojej sťažnosti navyše uviedol, aj nové dôkazy, ktoré podľa neho potvrdzujú jeho snahu naplniť zmysel zmluvy uzatvorenej s poškodeným, t.j. zhodnotenie jeho vkladu o čom má svedčiť jednak Zmluva o obstaraní kúpy pohľadávok so spoločnosťou B. I. o.c.p.a.s. Bratislava z 9. februára 2001, S. A. M., s.r.o., Praha z 20. februára 2001 a žaloba voči tejto spoločnosti z 25. februára 2002.

Okrem toho poukázal na to, že vyšetrovateľ, prokurátor, ale aj konajúce súdy svoje závery o jeho vine opreli aj o jeho výpoveď z prípravného konania, pričom z lekárskeho správ, ktoré predložil vyplýva, že v čase tohoto výsluchu trpel stredne ťažkou depresívnou poruchou, v deň výsluchu bol na ošetrovaní v nemocnici, mal samovražedné úmysly, a teda bolo potrebné vyšetriť jeho zdravotný stav, čo sa nestalo.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, rozhodol o tom, že sa povoľuje obnova konania v predmetnej trestnej veci a zároveň, aby rozhodol o prerušení výkonu trestu odňatia slobody, ktorý t.č. vykonáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. na podklade sťažnosti odsúdeného PhDr. J. T. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom sa povolí ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu, by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu, by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Zistenie krajského súdu, že už skôr citované podmienky pre povolenie obnovy konania neboli splnené, je správne. Dôkazy, na ktorých odsúdený PhDr. J. T. založil návrh na povolenie obnovy konania boli súdu totiž známe už v pôvodnom konaní, a to jednak skutočnosť, že pôvodná komisionárska zmluva, uzatvorená medzi spoločnosťou odsúdeného a poškodeného mala byť Dodatkom č. 1 transformovaná na zmluvu o pôžičke ako aj skutočnosti, že odsúdený rokoval, resp. mal uzatvorené rôzne zmluvné vzťahy s inými obchodníkmi s cennými papiermi napr. B. I. o.c.p.a.s., Bratislava a S. A. M.-M. s.r.o. Praha.

S týmito skutočnosťami sa konajúce súdy vecne správne vysporiadali a konštatovali, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že v zmluvne stanovenej lehote (ale ani neskôr v priebehu trestného konania) nebola istina zo zmluvy poškodenému uhradená, a ani neboli nakúpené cenné papiere (predmet zmluvy) za uvedenú peňažnú sumu.

Z obsahu záväzkového právneho vzťahu pritom vyplývalo, že odsúdený mal mať k dispozícii buď istinu – 5 000 000 Sk alebo cenné papiere za ňu nakúpené, čo nebolo splnené.

V uvedenom zmysle preto nemôže obstať sťažnostná námietka odsúdeného, majúca svoj základ v existencii Dodatku č. 1 k pôvodnej zmluve, pretože Dodatok č. 1 (č.l. 20) mal byť uzatvorený až 17. januára 2002, po uplynutí platnosti pôvodnej zmluvy uzatvorenej na dobu určitú, t.j. do 31. decembra 2000, kedy trestný čin kladený odsúdenému za vinu bol teda už dokonaný. Okrem toho predložený Dodatok (č.l. 20) bol uzatvorený k inej zmluve a s iným komitentom, V., a.s., a nie poškodeným P. R.. Ďalší Dodatok č. 1 k zmluve doložený odsúdeným v rámci sťažnosti z 31. januára 2001 (č.l. 57) nie je podpísaný komitentom vôbec a bol vypracovaný rovnako až po skončení platnosti pôvodnej zmluvy a preto ani pojmovo ju už nemohol meniť.

Pokiaľ sa týka námietky odsúdeného, že oba sudy opreli svoje skutkové zistenia aj o jeho výpoveď z prípravného konania, hoci v tom čase trpel depresiou a bol na vyšetrení v nemocnici, tiež nie je namieste. Aj v tomto ohľade najvyšší súd konštatuje, že oba sudy boli o tejto skutočnosti oboznámené. Z protokolu o výpovedi (č.l. 8 - 12) PhDr. J. T. totiž vyplýva, že PhDr. J. T. sa výsluchu na Okresnom úrade justičnej polície Policajného zboru v Novom Meste nad Váhom 18. novembra 2001 o 9.00 hod zúčastnil stým, že prehlásil, že sa cíti telesne a psychický zdravý a vypovedal aj za prítomnosti svojej obhajkyne, čím boli v plnom rozsahu zabezpečené jeho práva na obhajobu a zákonný priebeh vykonaného úkonu.

Z uvedeného je teda zrejmé, že podstatu návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tvoria opakované a argumentačne tými istými dôkazmi podkladané námietky voči hodnoteniu dôkazov v konaní, ktoré vyústilo v odsudzujúci rozsudok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe týchto skutočností dospel preto k záveru, že Krajský súd v Bratislave postupoval vecne a procesne správne, keď napadnutým uznesením z dôvodu § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol posudzovaný návrh odsúdeného PhDr. J. T. na povolenie obnovy konania.

Najvyšší súd preto jeho sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 9. júna 2009

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová